

Expressió oral

La llengua és l'instrument de comunicació humana per excel·lència. No es coneix cap civilització que no hagi desenvolupat un sistema de comunicació oral. Però, la llengua no només ens serveix per comunicar-nos, sinó que alhora ens permet ordenar el pensament.

L'expressió oral implica el coneixement d'un lèxic, i al mateix temps el coneixement d'unes estructures morfosintàctiques i textuals.

Les paraules, amb el seu significat (diferents matisos i acepcions, sentits figurats, etc.) i les seves característiques morfològiques permeten que el parlant elabori unes oracions que segueixen unes lleis organitzatives pròpies de cada llengua. D'aquesta manera es genera un significat que va més enllà del que es pot deduir de la suma de les paraules i expressions.

Al seu torn les diferents frases poden organitzar-se en una estructura textual que va matisant i completant el seu significat proporcionant una informació més complexa.

Què implica l'expressió oral

El text oral pot ser produït per una sola persona, com en el cas d'una xerrada, una ponència o un recital de poesia; o bé pot ser plurigestionat, és a dir, intervenen diferents persones que intercanvien contínuament els papers d'emissor i receptor del missatge.

Segons el grau de preparació o improvisació un acte de parla pot fer més o menys evidents tots els passos que fa la persona per a dur-lo a terme.

Hi ha un primer moment de planificació que implica analitzar la situació en la que es dona la comunicació. Moltes vegades el parlant es val de les seves experiències prèvies per tal de decidir què dirà i com ho dirà. És a dir, encara que sigui d'una manera molt ràpida valora la situació i decideix com s'hi ajusta.

També implica una organització del discurs que anirà desenvolupant-se a mesura que aquest es va realitzant.

Durant l'acte de parla es donen diferents comportaments de control de la situació. Per una banda el parlant ha de conduir el tema, iniciar la conversa, desenvolupar el tema i fer-ne un tancament, i per altra banda ha de conduir la interacció, respectar el torn de paraula, manifestar que es vol intervenir, escollir el moment adequat per a fer la seva intervenció, etc.

Mentre això es dona el parlant ha d'anar avaluant la comprensió de l'interlocutor la qual cosa li permet ajustar-s'hi. Va completant i modificant la informació per tal de poder transmetre el contingut que ell vol. És el que alguns autors anomenen negociar el significat.

La producció del text oral també implica posar en funcionament tota una sèrie de coneixements lingüístics: el lèxic i les estructures morfosintàctiques i textuals. I, per descomptat, la producció d'un text oral implica realitzar una pronúncia entenedora, així com un control dels altres aspectes de la prosòdia de la parla, la velocitat, la intensitat, el to, que facilitin la comprensió.

Quan durant la comunicació el parlant i l'oient estan presents el llenguatge està acompanyat del gest i la mirada que poden reforçar i matisar el significat del contingut. Aquests aspectes no verbals formen part de la comunicació i adquireixen una cabdal importància en el cas de les llengües estrangeres.

En el cas de l'avaluació de les competències bàsiques s'ha avaluat tant el component discursiu com el component lingüístic del llenguatge oral:

L13 - Expressar-se oralment adequant-se a la situació comunicativa i al receptor amb ordre i claredat (*component discursiu*)

L14 - Expressar-se oralment aplicant correctament els coneixements lingüístics pel que fa a lèxic i estructures morfosintàctiques (*components lingüístic*)

Funcions de la comunicació

Segons l'objectiu que tingui un acte comunicatiu pot respondre a diferents funcions:

Informar: Es tracta de facilitar informació als altres. En aquesta funció hi estan englobades un conjunt de produccions verbals i estratègies que permeten a una persona informar, explicar, descriure, narrar davant d'un oient o grup d'oients.

Obtenir informació: El parlant ha de tenir recursos per obtenir informació del receptor, és a dir, ha de saber fer la pregunta o gestió adequada perquè l'oient pugui respondre al més ajustat possible a aquella demanda que planteja.

Regular l'acció: Aquesta funció permet al parlant regular l'activitat verbal i no verbal del receptor, per tant la persona que escolta regula la seva acció en funció de les indicacions de l'altre. Per exemple: donar ordres.

Gestionar la comunicació i fórmules socials: Aquesta funció fonamentalment comporta l'ús de fórmules culturals i socials específiques. Cada cultura té fórmules socials específiques per a saludar, acomiadar-se, iniciar una conversa, felicitar, etc.

Metalingüística: Aquesta funció es fa explícita quan el parlant utilitza el llenguatge per a referir-se al mateix llenguatge, per reflexionar-hi. També és la que permet comprendre i utilitzar el llenguatge irònic, poètic, el doble sentit, els jocs lingüístics, etc.

Cada una d'aquestes funcions està relacionada amb diferents tipologies textuals. Així la funció metalingüística està relacionada amb el text retòric o

poètic, però també amb alguns textos expositius. Per exemple els que expliquen aspectes gramaticals.

Tipus de text

Des del punt de vista del contingut i de l'estructura es poden destacar diferents tipus de text:

Conversacional: es caracteritza per una alternança de torns, per la presència de codis no verbals i l'ús de formules socials. Són freqüents les frases incompletes, els dítics i els sobreentesos. És el més propi de la llengua oral. Pot contenir característiques d'altres tipologies textuals.

Descriptiu: el seu contingut fa referència a les característiques d'una persona, paisatges, etc. Utilitza oracions amb abundància d'adjectius, complementació, adverbis de lloc i comparacions.

Narratiu: es caracteritza per l'explicació de fets ja siguin reals o inventats. Predomina un ordre cronològic. Hi ha abundància de connectors temporals.

Instructiu: es caracteritza per donar ordres, suggeriments o consells. Dóna informació objectiva i precisa. Utilitza el mode imperatiu o bé verbs que indiquen obligació.

Predictiu: es caracteritza per fer previsions de futur. Predomina el verb en futur i els adverbis de temps.

Explicatiu: es caracteritza per l'exposició ordenada d'idees al voltant d'un tema. És un text molt estructurat en el que predominen l'organització lògica i jeràrquica de les idees. Sovint va acompanyat de gràfics, esquemes i imatges. Per exemple en una conferència.

Argumentatiu: el seu contingut gira al voltant de les opinions i la seva defensa o justificació.

Retòric: es caracteritza per la importància de l'estètica i el joc amb el llenguatge (metàfores, jocs de paraules,...).

Enumeratiu: és un llistat de paraules d'una mateixa categoria que pot ser o no ordenat.

Registre

El context comunicatiu en el que es desenvolupa un acte de parla aporta unes característiques diferents a cada un d'ells, característiques a les que el parlant s'ha d'ajustar. Un context més o menys formal determina el registre de la parla. Per exemple: una entrevista de treball o una enquesta al carrer tenen un nivell de formalitat diferent.

La relació entre els diferents parlants també determinen el grau de formalitat. No és el mateix parlar amb un conegut que amb un desconegut, de la mateixa manera que no és el mateix parlar amb un igual que amb un superior.

Quan el parlant i l'oient són en un mateix espai i tenen molts elements compartits, la informació que aporta el text es pot veure molt recolzada per la que aporta el context de manera que hi pot haver molts sobreentesos. Dit d'una altra manera, no és el mateix parlar amb una persona que tenim davant i estem veient i sentint les mateixes coses, que parlar amb una persona per telèfon.

El grau de formalitat o informalitat d'un acte de parla està marcat pel context comunicatiu en el que es desenvolupa i també per la relació que s'estableix entre els parlants i això comporta l'ús de diferents registres. Els parlants poden comunicar un mateix missatge utilitzant diferents registres formes per tal d'ajustar-se al grau de formalitat que requereix la seva comunicació.

Finalment cal dir que el registre no només depèn de la formalitat sinó que també està influït pel tema i pel propòsit o objectiu de la comunicació.

Orientacions per a establir la seqüència didàctica

Abans de parlar de la seqüència cal veure quins son els seus condicionants:

- El fet de parlar de temes propers o temes més remots, objectes presents versus objectes absents, temes familiars i quotidians versus temes de contingut científic, tècnic o literari.
- El tipus de text que s'ha de produir i la seva complexitat.
- El tipus de suport que proporciona l'oient i el context.
- La formalitat del text que s'ha de produir.
- El grau d'elaboració pròpia que comporta el text oral, no és el mateix recitar una poema o reexplicar un conte que inventar-ne un.

Referit a la seqüència cal dir que la comprensió és prèvia a l'expressió tant pel que fa al lèxic com a les estructures. El lèxic passiu, el que la persona compren però no utilitza quan parla, és més ampli que el lèxic actiu, el que li serveix per a expressar-se. Per tant en un primer moment l'aprenent passa per la comprensió per anar incorporant progressivament paraules i expressions a la seva parla.

Les activitats s'han de plantejar de forma recurrent de manera que permetin treballar el lèxic en diferents contextos comunicatius.

Cal que l'ensenyant ajudi a l'alumne en l'elaboració de textos orals, ja sigui a partir de preguntes o falques, amb l'objectiu d'aportar una major precisió en el lèxic, produir frases més amplies i completes i organitzar el text. Aquests suports han de permetre que l'alumne digui frases completes i textos més amplis i ben organitzats.

Si bé en un estadi inicial es pot donar per bo que l'alumne reproduïxi frases o completi frases iniciades per l'ensenyant, cal avançar vers un grau d'elaboració superior, induint-lo a elaborar frases i textos complets, encara que primer sigui mitjançant la repetició de frases senceres.

Del què s'ha dit en el paràgraf anterior, es desprèn que els suports han de ser retirats progressivament fins arribar a un major grau d'autonomia de l'aprenent.

Una qüestió a tenir en compte és que, si bé en situació d'ensenyament els alumnes han de rebre suport per part de l'ensenyant, en situació d'avaluació aquest suport ha de ser molt mesurat o pràcticament inexistent, ja que el que es pretén és valorar quines coses pot fer l'alumne per si sol.

Per a establir una gradació de dificultat en l'elaboració de textos orals cal tenir en compte que, d'una banda, els textos informals són més senzills de produir que els textos formals, els primers permeten més llicències i són més quotidians. D'altra banda, també és més senzill produir textos que tracten de temes més coneguts i propers als alumnes que els que tracten temes més remots o que impliquen paraules tècniques.

Així, per exemple, la realització d'una conferència sobre un tema d'una altra matèria comporta un nivell de dificultat més elevat que una conversa sobre una festa realitzada a l'escola. Cal observar que el grau de preparació i el grau d'espontaneïtat d'ambdós textos orals són radicalment oposats, la qual cosa ens porta a dir que al llarg de la seva escolaritat els alumnes han de poder produir textos de tot tipus, amb objectius diversos i nivells de formalitat i continguts diferents.

Una última reflexió respecte a l'ensenyament de la llengua: les activitats de llengua oral han de permetre la reflexió metalingüística la de la mateixa manera que aquesta sorgeix en les activitats de llengua escrita. Alguns exemples d'activitats que ajuden en aquest sentit són aquelles que comporten una manipulació, així l'alumne ha de ser capaç de: combinar, classificar, substituir, ordenar, repetir, completar o canviar d'ordre els diferents elements d'una frase i posteriorment i de manera conjunta fer-ne un reflexió sobre el seu grau de correcció i les variacions de significat que aquests canvis poden comportar. Per exemple: variant el subjecte, l'acció, el lloc on es realitza, etc. I valorar la correcció gramatical de la frase resultant així com el seu significat.

Tenint en compte aquests factors s'hauran de proposar activitats d'expressió oral que permetin a l'alumnat millorar aquesta habilitat.

Per tal que serveixi d'exemple, es comparen les activitats d'avaluació de l'expressió oral del cicle inicial i del cicle mitjà de llengua catalana i llengua castellana, que posteriorment seran analitzades individualment. En el cas de la llengua anglesa, s'avalua l'expressió oral només al cicle superior, de manera que es dona temps als alumnes per a desenvolupar aquesta habilitat.

En les activitats d'avaluació és presenten unes imatges que no són allunyades de les experiències quotidianes dels alumnes. En el cas del cicle inicial totes les preguntes es resolen amb una frase, ja sigui les que van dirigides a

l'expansió de la frase, les que tenen per objectiu valorar l'adequació gramatical (activitats de la làmina 2) com les que avaluen aspectes més pragmàtics i funcionals (activitats de la làmina 3). En el cas del cycle mitjà també hi ha preguntes relacionades amb aquest darrer aspecte, però n'hi ha d'altres en les que es demana a l'alumne una major capacitat de síntesi i, per tant, d'elaboració (el títol) o bé que li permeten donar respostes més àmplies, no limitades a una sola frase (l'explicació del darrer llibre llegit). En el cas del cycle superior s'ofereixen activitats per valorar l'adequació gramatical i lèxica a situacions concretes i en temes familiars, però també s'avalua l'ús d'expressions de caire funcional apreses com a expressions completes.

Comentari a les respostes

En el cas del català i el castellà s'analitzen respostes de totes les activitats ja que hi ha poques activitats i les que hi ha són prou representatives i aporten elements per a la reflexió sobre les diferents respostes donades pels alumnes, així com dels processos implicats en aquestes solucions. Conseqüentment poden facilitar la reflexió sobre els recursos i les estratègies més adients per a millorar el procés d'ensenyament-aprenentatge de l'expressió oral.

Per això en primer lloc es comenten exemples de respostes dels alumnes i, tot seguit, s'explicaran algunes activitats i estratègies per ajudar a millorar la seva producció oral.

Prova CI oral

En l'activitat 2 s'avalua l'aplicació correcta dels coneixements lingüístics, lèxic i estructures morfosintàctiques, a l'expressió oral. També es té en compte l'adequació a la situació comunicativa i l'ordre i la claredat en l'expressió.

Activitat 2

LÀMINA 2 CI ACTIVITAT ORAL

L'aplicador dirà:

- Mira aquest dibuix d'un circ. Ara hauràs d'explicar com és algun dels personatges que surten en aquest dibuix.

Escolta les frases que et diré i digues-les després de la manera més completa possible per a poder saber de quina persona estem parlant.

- a. El nen beu aigua ...
- b. L'equilibrista camina ...

En l'activitat 3 s'avalua bàsicament l'adequació a la situació comunicativa així com l'ordre i la claredat en l'expressió. També es té en compte l'aplicació correcta dels coneixements lingüístics (lèxic i estructures morfosintàctiques) a la parla.

Activitat 3

Vinyeta 1

- a. Què fa aquesta noia?
- b. Què diu?
- c. Què ha passat?
- d. Què deu dir la nena?
- e. Què deurà dir la senyora?
- f. Què fa aquest noi?
- g. Què diu?
- h. Què deuen dir?
- i. Què aquest nen?
- j. Què diu?

Vinyeta 2

- a. Què et va agradar més?
- b. Vas passar por en algun moment? Quan?
- c. Què feien els pallassos?
- d. Et sembla que a mi m'agradarà el circ?

Cal destacar que en els exemples es comenten algunes de les errades dels alumnes per separat, però que en les seves realitzacions es poden trobar més d'un d'aquests errors en una mateixa resposta.

També s'ha de tenir en compte que els exemples comentats pertanyen a diferents activitats i que el que es pretén és il·lustrar els diferents casos i posteriorment comentar algunes orientacions per poder millorar l'expressió oral.

Exemples de respostes correctes

Activitat 2.1

- a. "El nen beu aigua d'una botella, porta ulleres i un jersei groc."
- b. "L'equilibrista camina i fa rodar una pilota blava i groga amb estrelles."

En aquests casos les produccions són correctes. Completen la frase, segueixen la consigna que se'ls dona i utilitzen un lèxic correcte mantenint una estructura de la frase igualment correcta.

Activitat 3

- a. "Bon dia senyor. Quantes entrades vol?"
- b. "Que ets la última?"

En aquests casos, a més de la correcció lingüística, també es pot observar la correcció discursiva ja que formulen frases adequades a la situació i ajusten el registre a cada persona.

Exemples d'autocorrecció

Activitat 2.1

- a. "El nen que porta ulleres i porta una camisa,...una samarreta de color vermell beu aigua."

Activitat 2.3

- . "Aquesta és més fàcil perquè fer una volta...una tombarella és fàcil. Només cal posar les mans i el cap a terra."

En aquests casos es poden observar vacil·lacions. El mateix alumne dubta en la paraula que ha d'emprar i s'autocorregeix buscant una paraula més adequada al cas. No es pot considerar un error, sinó un encert per part de l'alumne que estableix matisos, busca el lèxic més ajustat i evita l'ús de barbarismes.

Exemple en el que no s'ha seguit la totalitat de la consigna que s'ha donat

Activitat 2.1

- a. “El nen que mira el circ beu aigua”.

Tot i que complementa la frase tal com se li demana, en aquest cas no dona una informació rellevant per a diferenciar el personatge del que es parla i per tant incompleix part de la consigna donada.

Cal que els alumnes quan fan qualsevol activitat, ja sigui de llengua oral o de qualsevol altre àrea siguin conscients del seu objectiu i que adquireixi l'hàbit de revisar-les per veure si s'han acomplert.

Exemples en el que s'utilitza el lèxic de forma incorrecta o se'n mostra desconeixement

Activitat 2.1

- a. “El nen que té el **cabell groc** beu aigua.

En aquest cas l'alumne completa la frase afegint complements. Però, es pot observar un error de lèxic ja que utilitza la paraula groc en lloc de dir que és ros o que té el cabell ros.

Cal ajudar als alumnes a descobrir els diferents matisos de la llengua. En aquest cas no utilitza una paraula incorrecta però sí que és incorrecta en aquest context, amb aquest significat.

Activitat 2.3

- “A mi em sembla més difícil la del pallasso perquè està **agarrant** els vasos amb el nas”.

Activitat 3.1

- a. “La senyora està **hablant** amb el senyor”

Activitat 3.2

- “He vist trapezistes i pallassos i un nen que feia la **voltereta**”.
- “Els pallassos feien riure i també **pedien** ajuda al públic”.

En aquests casos els alumnes fan una aproximació a les formes de la llengua catalana a partir de paraules de la seva llengua materna. No tenen el lèxic que els cal per poder expressar-se correctament o no tenen prou agilitat per tal de fer una producció correcta.

En situacions d'aprenentatge, cal que l'ensenyant doni models correctes, que retorni la frase amb els errors corregits, que repeteixi ja sigui en forma de pregunta o d'afirmació o fent-ne una expansió, és a dir, dient-la de manera més completa i correcta, i que demani als alumnes que reformulin les seves frases utilitzant les paraules adequades. Primer serà només mitjançant una repetició a partir de la frase dita per l'ensenyant o per un company, però més endavant ja només caldrà fer-ho de manera més conscient (reflexió metalingüística) i fent-li una observació del tipus: "recordes com es diu?, com s'ha de dir?". Finalment, els alumnes aniran incorporant les diferents paraules apreses, d'una manera espontània.

Activitat 2.3

- "Aquest és molt difícil perquè anar per una ... caminant és difícil. Pots caure."
- "L'equilibrista camina amb un paraigua per sobre d'una **cosa**."

En aquests casos l'alumne elideix una paraula o bé la substitueix per un mot genèric perquè la desconeix o perquè en aquell moment no és capaç d'evocar-la.

Cal fer activitats d'ampliació de lèxic i, en general, d'expressió oral per afavorir l'ús de les paraules que només es coneixen a nivell passiu. Posar a l'aprenent d'una llengua en situació d'haver d'expressar-se sovint, en circumstàncies i amb objectius diversos és el millor exercici per a l'adquisició d'una llengua.

- "El pallaso estava fent equilibris **en** uns gots"

En aquest cas la proposició utilitzada hauria de ser "amb" ja que "en" implica dins de. En alguns casos, aquestes partícules tan similars a l'oïda, no són percebudes pels infants correctament i les confonen. Sovint és en l'expressió escrita on es posen de manifest aquest tipus d'errors que reproduïxen males aplicacions que es donen a nivell oral, però que donada la poca diferència fonètica moltes vegades solen passar desapercebudes.

Activitat 2.1

- a. "El nen que porta ulleres, **porta** el cabell negre i el jersei roig, beu aigua."
- b. "L'equilibrista que **té** un barret i porta uns pantalons de color groc i taronja camina damunt la pilota."

En aquests casos també es tracta d'errors de lèxic, tot i que són més subtils. En ambdues frases, es pot observar un error de lèxic freqüent en el significat del té i el porta. S'usa el verb tenir en el cas de coses que són permanents (els cabells) i el verb portar en el cas de coses que es poden variar i que són externes a la persona (el jersei i les ulleres).

Per poder incidir en la correcció lèxica cal fer veure als alumnes els diferents matisos que tenen les paraules. Se'ls ha d'ajudar a reflexionar sobre la correcció de les paraules emprades en cada context i la necessitat de fer

produccions no només entenedores, sinó també correctes. Cal treballar els diferents significats i aplicacions de les paraules. Hi ha paraules incorrectes, però també hi ha paraules que en uns determinats contextos són correctes, però en altres no, cal comentar-ho i incidir en la reflexió metalingüística per part de l'alumne amb l'ajuda del mestre.

Exemples amb estructures morfosintàctiques incorrectes

Activitat 2.3

- . “A mi em sembla més difícil la del pallaso que està aguantant els vasos amb el nas perquè **tens que** mantenir l'equilibri.

L'expressió “tenir que” no és correcta en català i de la mateixa manera que a nivell de lèxic cal diferenciar les paraules correctes en les diferents llengües que s'aprenen a l'escola, cal fer el mateix pel que fa a les estructures morfosintàctiques.

Activitat 2.2

- a. “Ahir el músic **ha tocat** la guitarra”.

El temps verbal emprat no és correcte. El pretèrit indefinit expressa un temps recent, “ha tocat” seria adequat dir-ho per aquest matí, fa un moment. Cal que el verb expressi més distància en el temps. “Tocava” o “va tocar” són expressions igualment correctes en aquest cas.

Activitat 2.1

- b. "L'equilibrista camina per una corda i té un paraigua perquè si **es cau** no es faci mal"

Activitat 3.1

- c. “**Se li ha caigut** el gelat”

En aquests casos els alumnes utilitzen el verb caure de forma reflexiva (caure's), cosa que és incorrecte. Possiblement aquest error sigui degut a la influència del castellà en el que aquest verb sí que és reflexiu: “caerse”.

Per evitar les errades morfosintàctiques són adequades les activitats que impliquen una manipulació de la frase i una reflexió sobre la correcció o incorrecció del resultat.

Pel que fa a les expressions manllevades d'altres llengües, són vàlides totes les activitats suggerides en el cas del lèxic (veure el cas anterior).

Exemples de frases incompletes o desordenades

Activitat 2.1

- a. “El nen que té els cabells rossos, que beu aigua en un vas i que té la samarreta verda.”

En aquest cas més que completar la frase, el que fa l'alumne és ampliar el subjecte de la frase que se li dona inicialment. En dona molts detalls però oblida el predicat. Compleix només part de la consigna que se li dona i es centra únicament en la compleció. És un error que pot venir donat per la situació novedosa que es presenta a l'alumne. Cal veure si en altres circumstàncies també deixa les frases incompletes. En cas de que sigui així cal fer-li veure que l'oient no pot entendre el seu missatge, posar-lo en situació d'escoltar produccions incompletes i que n'hagi de fer una millora, dir què falta, com es pot millorar la frase, com es pot fer més entenedora, etc.

Activitat 2.3

- . “El més difícil, perquè és molt difícil i pots caure i veuràs si et fa caure o si no”

Aquest és un cas en el que la frase està desorganitzada i en la que hi ha elements redundants. L'oient ha de fer un esforç de sobreinterpretació per poder entendre el missatge.

Per tal de millorar les frases desordenades o incompletes és útil posar als alumnes en situació d'haver de comprendre-les, les pròpies o altres de similars, per valorar la seva dificultat de comprensió i manipular-les per tal de millorar-les. En aquest sentit treballs similars realitzats amb l'ajuda de l'escrit poden facilitar la manipulació i la reflexió.

Exemples de frases que no s'adeqüen a la situació o al registre

Activitat 3.1

- g. “Qui ets tu?”

És evident que en aquest cas l'alumne no ha interpretat correctament la situació o que per a ell no li és familiar el fet de preguntar el torn.

- g. “Que és la última vostè senyora?”

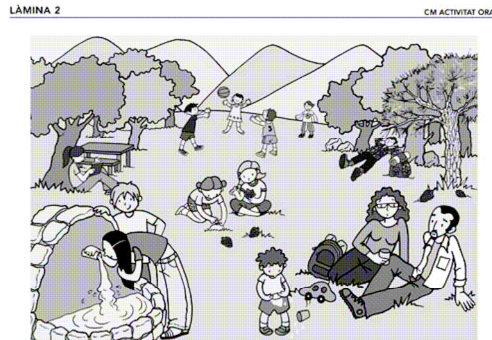
En aquest cas l'alumne utilitza un tracte massa formal per a la persona que representa la noia de la làmina.

Per a incidir en l'adequació a les situacions i als interlocutors són útils els jocs de rol i l'observació i anàlisi d'exemples. Per exemple: uns alumnes fan el seu paper mentre els altres els observen i, a partir d'unes pautes donades pel mestre i comentades amb els alumnes, valoren als seus companys.

Prova CM oral

En aquesta activitat s'avalua l'aplicació correcta dels coneixements lingüístics a l'expressió oral. Igualment es valora l'ordre i la claredat en el discurs i la seva adequació a la situació i a la intenció comunicativa.

Activitat 2

- Mira esta lámina.
 - Describe lo que ves en la lámina.
 - ¿Qué ha pasado?
 - ¿Qué harán sus padres?
 - ¿Qué hacen estas niñas?
 - Explica cómo es y cómo va vestida una de ellas.

- Mira esta chica, está leyendo un libro.
 - ¿Cuál es el último cuento que has leído en castellano? Piensa en el protagonista: ¿qué le pasa?
 - Este niño quiere jugar y pregunta: ¿cómo se juega?, ¿qué tengo que hacer?, ¿quién gana?, ¿quién pierde?
 - ¿Qué ha hecho antes?, ¿por qué está durmiendo?, ¿qué puede haber dentro de la mochila?

Cal destacar que en els exemples es comenten algunes de les errades dels alumnes per separat, però que en les seves realitzacions es poden trobar més d'un d'aquests errors en una mateixa resposta.

També s'ha de tenir en compte que els exemples comentats pertanyen a diferents preguntes i que, sense intenció de ser exhaustius, es donen diferents exemples per tal d'il·lustrar els diferents casos i, posteriorment, donar algunes orientacions per poder millorar l'expressió oral.

Exemples de respostes correctes

- “Se le ha caído el agua y se ha mojado.”
- “Ven aquí que te cambiaremos.”
- “Se pasan la pelota unos a otros, pero si a uno se le cae al suelo queda eliminado.”

En aquests casos les produccions són correctes. Completen la frase, segueixen la consigna que se'ls dóna i utilitzen un lèxic correcte mantenint una estructura de la frase igualment correcta.

Exemples d'autocorrecció

- “Porqué ha hecho un paseo largo, bueno, una excursión.”
- “El libro que he leído va de un perro abandonado. Llega a una granja pero los demás perros no quieren que se quede y le gruñen. Los dueños,...los granjeros le echan. Entonces la hija de los granjeros, que es muy buena, le da de comer y se hacen amigos. Al final logra quedarse en la granja y se hace amigo de los otros perros.”
- “Lleva el pelo,.. tiene el pelo rubio.”

En aquests casos es poden observar modificacions del discurs i vacil·lacions. El mateix alumne dubta en la paraula que ha d'emprar i s'autocorregeix buscant una paraula més adequada al cas. No es pot considerar un error, sinó un encert per part de l'alumne que estableix matisos, busca el lèxic més ajustat i evita l'ús de barbarismes.

Exemples on no s'ha seguit la totalitat de la consigna donada

- “No he terminado. Va de detectives” Diu el tema, però no explica la narració que és el que se li demana.
- “Le dirán que no se moje”. Es demana a l'alumne un discurs directe i respon amb un discurs indirecte.

Cal que els alumnes quan fan qualsevol activitat, ja sigui de llengua oral o de qualsevol altre àrea siguin conscients del què se li demana i que adquireixi l'hàbit de revisar l'activitat per veure si s'han acomplert el que es demana.

Exemples en els que s'utilitza el lèxic de forma incorrecta o se'n mostra desconeixement

- “La niña tiene el **cabello** corto”
- “Lleva comida, una **ampolla** de agua i una chaqueta.”

En aquests casos els alumnes fan una aproximació a les formes de la llengua castellana manllevant paraules de la seva llengua materna. En alguns casos fins i tot el resultat són paraules correctes, però no en aquest context.

Els alumnes no tenen el lèxic que els cal per poder expressar-se correctament o no tenen prou agilitat per evocar-lo i fer una producció correcta. L'ensenyant

ha de donar models correctes. Per això, a part de donar model amb la pròpia parla, s'han de fer correccions a la parla dels alumnes: tornar a dir les frases amb els errors corregits en forma de pregunta, d'afirmació o bé fent-ne una expansió, és a dir, dient-la de manera més completa i correcta. També cal que es demani als alumnes que tornin a dir les seves frases utilitzant les paraules adequades.

- “Se tira así y así.”

En aquest cas l'alumne substitueix les paraules per paraules genèriques i complementa la seva expressió amb gest.

Cal fer activitats d'ampliació de lèxic i, en general, d'expressió oral per afavorir l'ús de les paraules que només es coneixen a nivell passiu. Posar a l'aprenent d'una llengua en situació d'haver d'expressar-se sovint, en circumstàncies i amb objectius diversos és el millor exercici per a l'adquisició d'una llengua.

- “La niña **lleva** una hermana y las dos están en el campo”

En aquest cas també es tracta d'errors de lèxic. Els alumnes confonen sovint l'ús dels verbs “tener” i “llevar”. S'usa el verb “tener” en el cas de coses que són permanents, la germana i el verb “llevar” en el cas de coses que es poden variar i que són externes a la persona.

Per poder incidir en la correcció lèxica cal fer veure els diferents matisos que tenen les paraules. S'ha d'ajudar a reflexionar sobre la correcció de les paraules emprades en cada context i la necessitat de fer produccions no només entenedores, sinó també correctes. Cal treballar els diferents significats i aplicacions de les paraules. Hi ha paraules incorrectes, però també hi ha paraules que en uns determinats contextos són correctes, però en altres no, cal comentar-ho i incidir en la reflexió metalingüística per part de l'alumne amb l'ajuda del professorat .

Exemples amb estructures morfosintàctiques incorrectes

- “La niña **va vestido** con una camiseta y un pantalón”

En aquest cas no fa la concordança correcta entre el subjecte i el predicat. Possiblement confon la paraula “vestido” amb el verb

- “**Te se** ha caído el agua!”

En aquest cas fa un error força freqüent que consisteix en alterar l'ordre dels dos pronoms.

Per evitar les errades morfosintàctiques són adequades les activitats que impliquen una manipulació de la frase, completar, substituir, canvis d'ordre, etc. i una reflexió sobre la correcció o incorrecció dels resultat.

Exemples de frases incompletes o desordenades

- “Se ha mojado el agua.”

En aquest cas hi falta la preposició “con” per tal que la frase sigui correcta. Possiblement el propi alumne en el cas de sentir una frase d'aquestes característiques seria capaç de percebre l'absurd i corregir-lo. L'ús d'aquest tipus de partícules implica diferències en el significat de les frases i és important treballar-les i fer adonar a l'alumne d'aquestes diferències.

- “Hay dos niños y... bueno un niño...y una pelota... y así.”
- “Sin querer, se ha mojado. El agua... se ha echado el agua”

En aquests casos les frases està desorganitzades i contenen elements redundants. L'oient ha de fer un esforç de sobreinterpretació per poder entendre el missatge.

Els alumnes que demostren aquests tipus de vacil·lacions, sovint són alumnes que tenen poca agilitat en la seva parla espontània. Igual que en el cas de l'aprenentatge de lèxic cal posar a l'aprenent d'una llengua en situació d'haver d'expressar-se sovint, en circumstàncies i amb objectius diversos ja que aquest és el millor exercici per a l'adquisició d'una llengua i per facilitar l'agilitat en el seu ús.

Per tal de millorar les frases desordenades o incompletes és útil posar als alumnes en situació d'haver de comprendre-les, per valorar la seva dificultat de comprensió i manipular-les per tal de millorar-les. En aquest sentit treballs similars realitzats amb l'ajuda de l'escrit ens poden facilitar la manipulació i la reflexió.

Exemples de frases que no s'adeqüen a la situació o al registre

- “Quiero jugar!”

En aquest cas l'alumne no utilitza una forma socialment acceptable ja que fa servir un imperatiu, cosa que implica una ordre, en lloc de fer una demanda més formal del tipus “puedo jugar?” .

- “¿Te has mojado?”

En aquest cas no és ajustat fer una pregunta davant l'evidència de la situació.

Per a incidir en l'adequació a les situacions i als interlocutors són útils els jocs de rol i l'observació i anàlisi d'exemples. Per exemple: uns alumnes fan el seu paper mentre els altres els observen i, a partir d'unes pautes donades pel mestre i comentades amb els alumnes, valoren als seus companys. Quan aquest tipus de pràctiques van acompanyades d'una reflexió, s'estan donant eines per a adquirir no només una bona llengua oral, sinó també l'hàbit de revisar els propis aprenentatges i, conseqüentment ser-ne un protagonista actiu.

Algunes consideracions sobre el procés d'aprenentatge de l'expressió oral

Treballar la llengua oral en el context escolar implica tenir presents que hi ha activitats implícites i explícites: les activitats explícites simulen o recreen situacions comunicatives quotidianes. Les activitats implícites es desenvolupen dins de la dinàmica pròpia de l'aula i en el mateix procés d'ensenyament-aprenentatge dels continguts curriculars. Les activitats cooperatives pròpies del marc escolar són apropiades per desenvolupar les habilitats comunicatives.

Les activitats han de recollir aquells aspectes funcionals i d'ús de la llengua. Cal compartir pràctiques socials amb interaccions significatives, és a dir, en el context de la relació quotidiana, l'ensenyant ha de tenir la intenció de transmetre maneres de fer i de dir correctes i adequades a cada context. Igualment, s'han de dissenyar activitats, tipus simulacions i jocs de rol, tenint present un propòsit i una audiència. Són propostes en les que intervé el llenguatge de forma significativa i impliquen interacció entre dos o més interlocutors.

Les activitats de llengua oral han de defugir la improvisació. Han d'estar planificades, amb uns objectius concrets, amb una tutorització per part del mestre, i amb una reflexió conjunta amb els alumnes, què hem après, com ho hem fet, perquè ens serveix, com ho farem en una altra ocasió. La reflexió sobre les activitats és fonamental per a l'autonomia de l'alumne. No obstant cal tenir suficient flexibilitat com per poder reconduir situacions espontànies que es produeixen a l'aula.

Les activitats s'han de plantejar sistemàticament i amb un nivell progressiu de dificultat. Han de ser recurrents i no abandonar-les fins que l'alumne ha assimilat aquell objectiu pel qual estava concebuda. Les activitats han de ser variades, amb materials diversos, i han d'estar plantejades en situacions diferents, encara que comparteixin uns mateixos objectius.

A mesura que l'alumne realitzi activitats de llengua oral i reflexioni sobre el que està fent: reflexió sobre els elements gramaticals adequats a la situació, sobre els components del discurs, sobre la formalitat en un context, sobre la gestió de la conversa, etc., anirà assolint una competència comunicativa adequada.

A la llarga les activitats haurien de afavorir la reflexió metalingüística de la llengua: què diem, com ho diem, quan ho diem, en quina llengua parlem, en aquesta llengua ho diem d'aquesta manera, en aquesta altra ho diem d'aquesta altra, etc. D'aquesta forma els alumnes aniran adquirint una major competència lingüística en totes les llengües que s'ensenyen a l'escola i en totes les llengües que coneix.

A l'escola no es pot oblidar que el treball de llengua oral comporta equilibrar la intervenció del mestre i de l'alumne, de manera que l'espai comunicatiu quedi repartit entre tots els interlocutors, en definitiva, a parlar se n'aprèn parlant.

L'objectiu de l'ensenyament de la llengua oral és que els alumnes adquireixin una expressió oral fluida i siguin capaços d'ajustar-se a totes les situacions ja siguin formals o informals, científiques o literàries, lúdiques o acadèmiques. Cal doncs que a l'educació primària la llengua oral trobi el seu espai de la mateixa manera que el té a educació infantil i que s'hi incideixi des de les diferents àrees del currículum.

Qüestionari per la millora de l'expressió oral

Estratègies d'expressió oral

A classe	Molt sovint	Sovint	Alguna vegada	Gairebé mai
1. Es plantegen activitats de expressió oral que vagin més enllà de l'explicació d'experiències viscudes.				
2. Es demana la producció de diferents tipus de text (converses, monòlegs, textos preparats, textos espontanis, reexplicació de textos orals o escrits,...).				
3. Es demana als alumnes que s'ajustin a la situació comunicativa i a l'oient utilitzant diferents registres (formal i informal).				
4. Es demana la utilització de diferents suports per afavorir la transmissió del missatge sobretot quan aquest és de tipus formal i preparat (conferències, explicació d'experiències viscudes, observacions realitzades,...).				
5. Es proporcionen elements per tal que el discurs sigui organitzat, sobretot quan és de tipus formal i preparat.				
6. S'ajuda als alumnes a incorporar el lèxic après en el seu discurs quotidià per tal que aquest sigui ric i precís.				
7. S'analitzen textos orals (propis o d'altres) per tal de descobrir-hi encerts i errors (anàlisi de textos gravats: s'entén, corre massa o massa poc,...).				
8. S'utilitzen les TIC per realitzar enregistraments.				

Participació de l'alumnat i ajust

A classe	Molt sovint	Sovint	Alguna vegada	Gairebé mai
1. S'aprofita qualsevol moment de la vida escolar per fer activitats d'expressió oral.				
2. Es tenen en compte les aportacions i experiències dels alumnes.				
3. Es proposen activitats explícites d'expressió oral (jocs de rol, dramatitzacions, exposicions a classe,).				
4. Es plantegen situacions en les que els alumnes han d'interactuar amb el grup d'iguals o d'altres alumnes.				
5. Es proporcionen suports i correccions per tal de millorar l'expressió oral.				
6. Es retiren progressivament els suports externs (suggeriments, models,...) per tal que l'alumnat adquireixi un major domini i autonomia en les seves actuacions.				
7. Es procura reduir el temps de parla de l'ensenyant a favor del temps de parla de l'alumne.				
8. Es gradua la dificultat de les activitats oferint suports diferents segons les característiques de cada alumne.				
9. Es realitzen activitats que permeten la resolució d'una mateixa activitat a més d'un nivell.				
10. S'afavoreix la reflexió sobre els propis aprenentatges				
11. Es posa de manifest l'objectiu d'aprenentatge que pretenen les diferents produccions orals.				
12. S'utilitza l'expressió oral com a font de reflexió per als propis aprenentatges i per a l'elaboració de treballs col·lectius.				

La llengua: forma, contingut i ús

A classe	Molt sovint	Sovint	Alguna vegada	Gairebé mai
1. Es fan propostes que requereixen l'ús de diferents tipologies textuais.				
2. Es plantegen activitats en les que un mateix tipus de text s'ha de produir en diferents situacions i amb diferents registres.				
3. S'ajuda als alumnes a separar el lèxic de les diferents llengües que coneix, o que està aprenent.				
4. Es plantegen activitats que afavoreixen la reflexió sobre el lèxic.				
5. Es plantegen situacions per usar vocabulari dels diferents camps i es relacionen amb continguts d'altres àrees.				
6. S'ajuda a reflexionar sobre les estructures gramaticals, la seva correcció i expansió, de les pròpies produccions.				
7. S'ajuda als alumnes a evitar les interferències estructurals de les diferents llengües que coneix o que està aprenent.				
8. Es demana a l'alumne que sigui curós amb la seva articulació.				
9. Es fan propostes per tal que es tingui en compte que els aspectes de la prosòdia de la parla (volum, entonació, velocitat,...) siguin correctes i el facin entenedor pel que escolta.				

Llengua anglesa

Prova CS 3

Comentari a les respostes

A les activitats 1, 2 i 4 s'avalua l'aplicació correcta dels coneixements lingüístics a l'expressió oral. És per això que es fa una anàlisi conjunta de les seves respostes.

Les respostes a l'activitat 3 són frases normalment adquirides com a estructures fixes amb poques variacions. Sovint els errors són deguts al desconeixement de l'estructura i aleshores els alumnes adapten o transformen el que saben per adequar-ho a la resposta.

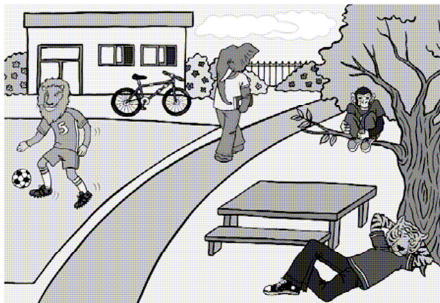
Per a que l'anàlisi sigui més acurada, s'exemplifiquen respostes incorrectes per separat encara que, en molts casos, es barregen diferents tipus en una sola frase.

En el cas que es doni l'absència de producció oral en alguna resposta, caldrà analitzar què ho pot motivar i quines estratègies s'han d'utilitzar perquè els alumnes perdin la por a parlar en anglès.

Activitat 1

LÀMINA 1

CS 3 ACTIVITAT ORAL ANGLÈS

LÀMINA 2

CS 3 ACTIVITAT ORAL ANGLÈS

- Look at the pictures. They are different.
- Now you, find and say the differences.

Activitat 2

- Look at this picture
- Describe the boy.

LÀMINA 3

CS 3 ACTIVITAT ORAL ANGLÈS

Activitat 4

LÀMINA 5

CS 3 ACTIVITAT ORAL ANGLÈS

- Let's see...

Now, what do you do at the weekend?

For example, I go skating.

I play tennis. And you?

Resposta 1

- *The bici is small.*
- *He's got a pelot.*

Es tracta de desconeixement del lèxic. L'alumne no troba la paraula corresponent en anglès i l'ha substituïda per la paraula en llengua materna o bé se l'ha inventada.

Resposta 2

- *One monkey and three monkeys.*
- *The monkey is one. The monkeys is three.*
- *There is one monkey. There is three monkeys.*

En els tres casos, es cometen errors en la utilització de l'estructura *There is/there are*. Hi ha una progressió en la competència: no utilització, substitució, utilització errònia.

Resposta 3

- *Watch TV.*
- *I look the TV.*
- *He's wearing a T-shirt red.*

Quan els alumnes no tenen interioritzada una estructura gramatical de la llengua estrangera, pot ser que utilitzin la de la llengua materna. Per exemple, és comú l'error de suprimir el pronom personal en la frase o invertir l'ordre de l'adjectiu i el nom. En altres ocasions es fan traduccions literals, tant d'estructures com de vocabulari.

Resposta 4

- *Bicycle small, bicycle big.*
- *The bicycle small. The bicycle big.*

Ens trobem altres casos en els quals l'alumne només utilitza les paraules plenes, és a dir, noms, adjectius o verbs no atributius. En el primer cas el determinant i el verb són absents. En el segon només s'ha omès el verb.

Resposta 5

- *Here is cloudy and here is sunny.*
- *It's a cloud. It's a sun.*
- *Cloudy and sunny.*

L'absència del verb, del pronom o la utilització del nom en lloc de l'adjectiu ens indiquen que els alumnes no han adquirit l'estructura específica per parlar del temps atmosfèric.

Resposta 6

- *The lion is basketball.*
- *The lion is play basketball.*
- *The lion playing basketball.*
- *The lion play basketball.*

En aquestes respostes es dona una construcció errònia de la forma verbal. Només en alguns casos l'error dificulta la comprensió, la qual cosa ens indica un nivell més alt de competència.

Resposta 7

- *He's wearing a ball.*
- *I play swimming.*

En aquest cas, no s'ha utilitzat el verb correcte. Cal recordar que a cada grup d'esports li correspon un verb diferent.

Resposta 8

- *The bike it's big.*
- *The elephant it's purple.*

Es tracta d'una confusió entre *it's* i *is*, de manera que el subjecte queda duplicat.

Resposta 9

- *The tiger is the floor.*
- *The tiger is in the table.*
- *I listen music.*

El desconeixement del funcionament o el significat de les preposicions fa que no les utilitzin o les utilitzin erròniament.

Resposta 10

- *The elephant is the orange.*
- *There is a one monkey.*
- *He's wearing a blue jeans.*
- *He's wearing T- shirt.*

En general en aquestes respostes es fa un mal ús dels determinants. Sovint trobem una duplicació, és a dir, utilitzar *a* i *one* a l'hora. En altres ocasions, es produeix l'absència o l'excés del determinant corresponent.

Resposta 11

- *She's got green eyes.*
- *Her hair is brown.*

S'ha donat una confusió en la utilització dels pronoms *he* i *she* i en la utilització dels possessius *his* i *her*. Cal tenir en compte, en el cas dels possessius, que aquesta diferenciació de gènere no existeix en L1.

Activitat 3

- Look at this story.

Imagine there's a new student in your classroom. You are this student. What questions can you ask? For example: I'm Daniel.

Resposta 1

- *What old are you?*
- *Where is your favourite sport?*
- *What are you from?*

En aquests casos s'ha canviat del pronom interrogatiu per un altre.

Resposta 2

- *How old you?*
- *Where you from?*

Aquesta vegada s'ha omès alguna paraula de l'expressió.

Resposta 3

- *What are your favourite sport?*

La confusió de les formes verbals *is* i *are* es dona en moltes ocasions. En aquest cas, podria ser degut a l'assimilació amb la forma *are you* de les frases interrogatives.

Resposta 4

- *You like maths?*
- *I like maths?*

En aquest cas els alumnes no han assimilat l'estructura de les frases interrogatives *Do you like...?* En el segon exemple, s'afegeix el fet que no hi ha

hagut el canvi de pronom personal, l'alumne no ha adequat el seu discurs a la situació de pregunta-resposta.

Resposta 5

- *How are you?* (en lloc de *How old are you?*)
- *What's your favourite subject?*(en lloc de *Do you like Maths?*)
- *Where do you live?*(en lloc de *Where are you from?*)

S'ha utilitzat una expressió correcta però que no es correspon amb la pregunta.

Algunes consideracions sobre el procés d'aprenentatge de l'expressió oral

Tant la comprensió com l'expressió orals impliquen un ús actiu de la llengua en el sentit de cercar significats, però difereixen en l'activitat mental que impliquen. L'expressió oral exigeix un nivell d'esforç i de competència més gran que la comprensió. Una estratègia per iniciar l'alumne en la producció oral és la de basar les activitats en l'aprenentatge d'estructures curtes amb significat i no només en vocabulari solt. És important utilitzar tant les estructures com el vocabulari en diferents situacions i moments per poder transferir aquest significat a altres contextos d'ús i possibilitar-ne la interiorització.

Des dels moments inicials, és important que l'alumne s'adoni que és capaç d'expressar-se en la nova llengua. Caldrà doncs treballar en paral·lel les dues habilitats, comprensió i expressió orals. Si bé és cert que en els primers estadis la majoria de l'expressió es limitarà a la reproducció en diàlegs, cançons, jocs, etc., al llarg de l'educació primària i progressivament, els alumnes aniran adquirint l'habilitat de produir discursos orals. En qualsevol cas no s'ha d'esperar que l'alumne passi de la reproducció a la producció sense cap suport. Cal que sigui un procés planificat i guiat, amb les ajudes adients i que representi un repte abastable. Per exemple, si es vol que es faci la descripció oral d'una persona, caldrà, per una banda, proporcionar un suport visual (una foto, un dibuix, etc.) i, per una altra, una referència de les estructures i el possible vocabulari a utilitzar. De la mateixa manera que en la comprensió oral, aquestes ajudes han d'estar adaptades al nivell cognitiu i de competència lingüística dels alumnes i s'han de retirar de forma progressiva sempre que sigui possible, adaptant-se als diferents ritmes d'aprenentatge o capacitats.

L'aspecte on l'alumne utilitzarà el llenguatge de manera funcional des del primer moment serà el llenguatge d'aula. Però perquè sigui un mitjà efectiu per al desenvolupament de la producció oral, s'ha d'anar delegant en l'alumne el paper actiu en les interaccions que es desprenen del funcionament de l'aula. Situacions com passar llista, parlar de la data i el temps que fa, recollir o repartir material són oportunitats perquè els alumnes interactuin oralment.

De la mateixa manera que en la interacció a l'aula, en les situacions de treball proposades, cal que sigui l'alumne qui prengui un paper actiu. La interacció mestre-alumne ha de ser un model inicial en la producció, per donar pas a

altres situacions de parla (alumne-classe, parelles o petit grup) on el mestre ha traspassat el protagonisme a l'alumne. El paper del docent canvia, esdevé un observador extern que dóna suport, encoratja o corregeix si ho creu necessari. Activitats com enquestes, intercanvi d'informació amb dibuixos o graelles o jocs orals en petit grup són ocasions ideals per a la pràctica de l'expressió oral.

No només s'hauran de treballar situacions de diàleg, el treball del discurs també hi ha de tenir cabuda. No cal esperar als cursos superiors per portar a terme petites exposicions en grup reduït o grup classe, com per exemple la descripció d'un dibuix fet o la presentació d'un personatge fictici.

Tota aquesta pràctica oral sempre ha d'anar dirigida a la consecució del significat, i no només a la repetició d'estructures de manera mecànica. Cal assegurar-se que els alumnes comprenen allò que utilitzen a través d'exercicis on entendre el significat sigui un requeriment, i que per tant l'objectiu plantejat als alumnes vagi més enllà de l'ús de la llengua i s'endinsi en la situació comunicativa pròpiament dita.

Les activitats de dramatització constitueixen ocasions molt valuoses per la pràctica de l'expressió oral a tots els nivells. Des de la representació de petits diàlegs davant els companys de classe fins a una obra de teatre de final de curs existeix un ampli ventall de possibilitats. Totes elles ofereixen oportunitats de treball de la pronúncia i l'entonació dins una situació comunicativa, així com de l'adquisició d'estructures i vocabulari en un context d'ús. És molt important que els textos que s'utilitzin ofereixen models acurats de pronúncia i entonació, i en aquest sentit les tecnologies de la comunicació són un recurs a tenir en compte. Les eines i programes de gravació i reproducció ens permeten posar a l'abast dels alumnes la possibilitat d'escoltar bons models i a si mateixos d'una manera més autònoma i adaptada a les necessitats individuals.

En les activitats d'expressió oral, cal ser molt curós en la correcció de les produccions dels alumnes. Cal trobar un equilibri entre correcció i fluïdesa, és a dir, tenint com a objectiu final la producció correcta, cal crear un ambient on l'alumne es senti còmode i segur per poder expressar-se. És per això que és necessari programar activitats amb objectius diferents a aquest nivell, és a dir, en algunes ocasions la correcció lingüística serà el principal objectiu mentre que en d'altres ho serà la fluïdesa. En ambdós casos, és imprescindible donar el temps necessari per a articular el discurs i que el contingut proposat sigui adequat als interessos dels alumnes.

Qüestionari per a la millora de l'expressió oral

A classe	Molt sovint	Sovint	Alguna vegada	Gaireb é mai
1. Els alumnes utilitzen la llengua anglesa per: a. Portar a terme les rutines. b. Interactuar informalment (parlar dels aniversaris, donar informació personal, etc.) c. Comunicar-se amb el mestre/a (demanar permís, demanar aclariments, preguntar el significat d'un mot, etc.). d. Comunicar-se amb els altres membres del grup (demanar material, interacció en el joc, etc.)				
2. Es possibiliten activitats on la interacció oral es dóna a nivell de: a. Mestre-alumne. b. Alumne-classe. c. Parelles. d. Petit grup.				
3. Es dóna suport oral, escrit o gràfic, amb estructures i/o vocabulari possible a utilitzar, en les activitats de producció oral.				
4. Es retira de forma progressiva aquest suport.				
5. Es proposen tasques diferents amb els mateixos continguts per assegurar-ne la transferència a altres situacions comunicatives.				
6. Es presenten activitats que atenen a la diversitat de ritmes d'aprenentatge.				
7. Es presenten activitats que atenen a la diversitat d'estils d'aprenentatge.				
8. Es porten a terme activitats on es simulen situacions comunicatives reals (anar a comprar, entrevistar un personatge, etc.)				
9. Es porten a terme activitats de dramatització.				
10. Es treballa la producció oral de cançons, poemes i cantarelles.				
11. Es contempla la producció de frases senceres i no només de paraules soltes.				
12. S'assegura una part de producció oral, en la majoria d'activitats plantejades,.				
13. Es dóna temps suficient per elaborar la resposta en demanar una producció oral.				
14. La pràctica oral de les estructures lingüístiques va associada al seu significat.				

15. Es treballen específicament la pronúncia i l'entonació.				
16. Els temes dels quals els alumnes han de parlar són propers als seus interessos i motivadors.				
17. S'utilitzen recursos audiovisuals per reproduir i realitzar gravacions: ordinador, laboratori portàtil, gravadora, reproductor-gravador mp3, etc.				
18. Es procura reduir al màxim el temps de parla del mestre a favor del temps de parla de l'alumne.				
19. Es manté un equilibri entre el desenvolupament de la fluïdesa i l'adquisició de la correcció lingüística, en la programació d'activitats d'expressió oral.				
20. Es proporciona un model apropiat de llengua.				